

Земледѣлѣска ПОБѢДА

Органъ на Варненската Окрѣжна Земледѣлска Дружба.

Излиза вторникъ и петѣкъ.

АБОНАМЕНТЪ: 30 лв. за година. ОБЯВЛЕНИЯ на кв. см. официални по 1-50 лв., търговски по 1 лв. Годишни, вѣнчалии, некролози, панахида и благодарности по 30 лв. Всячко прѣдплаща.

Редакцията и администрацията се помѣщаватъ въ печатница „Просвѣщение“ ул. „Русенска“ № 9 (въ зганияето на Районния Комитетъ)

Фондъ
за издаване „Земл. Побѣда“.

	лева
Прѣносъ:	4080
Петъръ Н. Терзиевъ	20
Денчо Деневъ	20
Григоръ Колевъ	20
Киро Василевъ	100
Минчо Нейковъ	10
Костадинъ В. Куцаровъ	10
Добри Недевъ	20
Костадинъ Турлаковъ	100
Н. Станковъ	1000
(Слѣдва)	5380

Ние и комунистите.

Българскиятъ Народенъ Земледѣлски Сюзъ политическа организация.

Българскиятъ Народенъ Земледѣлски Сюзъ има нужда отъ политическа власт и сила, за да може да приложи своята политико-економична и стопанска политика, както и да нареди най-добра, най-широка и чисто народна просвѣта, та така да постигне своята върховна цѣль: — да стане селенинѣтъ въ България просвѣтенъ общо и професионално, трудоспособенъ за своето стопанство и земя, политически свободенъ и икономически независимъ господарь надъ плодетѣ отъ своя тежкъ, но благодатенъ трудъ, съзнателенъ и пълновластенъ ковачъ на своята лична и тази на цѣлия земледѣлски народъ сѣдба въ името на свободата, благощастieto и културата. За това, че той прѣслѣдва и тази политическа цѣль, е още и *политическа организация*.

Основното начало въ него, като такава организация, лежи *народовластieto*.

А то ще каже: добръ и сплотено организираниятъ земледѣлски народъ, който е близо 85% отъ цѣлото население въ Царството, въ името на своитѣ духовни и материални интереси, слабо признавани и прѣнебрѣгани отъ всички властвающии партии досега, чрѣзъ болшинство изпратени свои прѣдставители въ Народното Собрание да налага на царя да повиква неговитѣ по-лърви хора, за да съставляватъ правителство. Това правителство е *длъжно* да управлява така, както иска и сочи народната земледѣлска воля. А върховенъ изразителъ на народната земледѣлска воля е конгресътъ на организираниятъ сдружени земледѣлци. Неговитѣ рѣшения сж властни и задължителни и за земледѣлскитѣ прѣдставители и за самото земледѣлско правителство. Ежегодно той упражнява и върховенъ контролъ надъ дѣлата на земл. министри и народни пѣдставители, като дава заслуженото всѣкому. Сжществената работа на конгреса на сдруженитѣ земледѣлци е най-зорко да внимава, щото животътъ на земл. организация да се развива въ буквата и духа на основнитѣ начала на съюзния уставъ; да прѣдвижда начини и срѣдства за постигане по-високо самосъзнание и по-голяма сплотеностъ на съюзнитѣ членове, като тѣхното число да

расте въ редоветѣ на Бѣлг. Народ. Земл. Сюзъ; да чисти организацията отъ всичко ненадежно, гнило, корумпирано, изразявано въ тѣзъ или онѣзъ личности, та биле тѣ заемачи и прѣдни мѣста въ нея, особено пѣкъ таква, които сж прикрити агенти на многобройнитѣ врагове, влѣзли въ нея да я разстройватъ и разслабватъ; да дава директиви на правителството и на парламентарната група, о които твърдо трѣбва да се придържатъ въ управлението и редението на живота на земл. народъ съ огледъ на неговитѣ най-жизнени интереси; съ една рѣчь конгреситѣ на сдруженитѣ въ Бѣлг. Народ. Земл. Сюзъ земледѣлци селени трѣбва да сж сѣ съ по-голяма честъ и достойнство, съ по-голяма съюзна дѣйностъ издигане оранжевото съюзно земледѣлско знаме съ неговитѣ свещенни бѣлѣзи: *илугъ сѣрпъ и снопъ* и свѣтлата и мощна мисль, която тѣ нушаватъ: *съ миренъ, при просвѣта, трудъ-съ тѣхъ ти ще побѣдиши*. Всѣки конгресъ гледа да издигне по-високо това народно съюзно свещено земледѣлско оранжево знаме, надъ главитѣ на още по-многочисленъ сдруженъ земледѣлски народъ.

Благодарение на тѣзи свѣтли и спасителни начала за бѣлгар. земледѣлски народъ, тѣй стегнато организиранъ въ Бѣлг. Н. З. Сюзъ, градско-адвокатскитѣ погроматийски партии бѣха сразени и за всѣкога истикани на политическото буниче: болшинството земледѣлчески депутати наложиха на царя да даде властта на земледѣлско правителство и днесъ Бѣлг. Нар. Земл. Сюзъ управлява земледѣлска България. Потѣлковано биваше до това време *народовластие* отъ царь Фердинанда. Той се разпореждаше съ властта по своя царственъ господарски кефъ, и я хвърляше поредно, като кокалъ на песове, кога на единъ, кога на другъ партиенъ водачъ, за нея скарваше водачитѣ на многобройнитѣ партии и съ нея раздвояваше сжществуещи партии, за да разпокъса и разслабва народа, та свободно да му се яха на гърба и да го води, кждѣто той си иска. Обаче, той излѣзе горчиво

излѣганъ: Той смѣташе за народъ бѣлгарското население на градоветѣ, а обстоятелствата късно му отвориха очитѣ съ ужасъ да види, че политическата сила на земледѣлска България не е въ града, а въ селото.

Така, на Бѣлгар. Нар. Земл. Сюзъ се длѣжи прогонването на тази страшна за Гешевци, Тодоровци, Малиновци, Даневци и др. малодушни безхарактерни политикани, своеволна поддржана отъ тѣхъ да ги иругае и се подиграва съ тѣхъ, личност, източникъ на всичкитѣ бѣлгарски злочестини до днешенъ день, на царь Фердинанда. И възтържествува завсѣкога въ България народовластieto.

Всичката заслуга за това народно спасително дѣло принадлежи на Бѣлгарския Нар. Земл. Сюзъ, на неподкупния, трудолюбивия, трѣзвия, характерния масово сдруженъ бѣлг. селенинъ.

И всичката сжществена обновителна работа, която сега се извършва: отъ една страна да се изрива натрупания мръсенъ боклукъ отъ дѣлата на градско-адвокатскитѣ партии, да се изхвърля на политическото буниче, та да се прочисти и провѣтрѣ морално живота (чл. 4 и др. закони даватъ възмездие за сторенитѣ злочестини народни и успокояватъ възнегодувалата народна съвѣсть срѣщу погротажни политикани, спекуланти и др.) а отъ друга — да се оре сѣ по дълбоко политико-економическото и стопанско поле на живота, като се хвърля здравото сѣме на свободата, благощастieto, силата и честта на земледѣлска България.

Както всѣкой селенинъ мълчеливо и упорито работи земята си при скромностъ и сериозностъ, така и Бѣлг. Нар. З. Сюзъ мълчеливо, упорито, сериозно се запрѣтна да обработва политико-общественото поле. Комунизъмътъ се възхищава отъ идеала си въ облацитѣ, крѣщи, вика, кара се на цѣлия свѣтъ и когато му се стори, че го е свалилъ на земята, въ сжщностъ излиза, че той отскочилъ още по-горѣ въ облацитѣ, а въ живота на земята страданията, нещастията, воплитѣ и стенанията станали още по-голям, още по-ужасни.

Българскиятъ Н. З. Сюзъ, напротивъ, при пълно съобразяване реалнитѣ нужди на земледѣлския народъ въ настояще време, работи за тѣхното задоволяване; посетнѣшитѣ врѣмена ще си налагатъ своитѣ нужди, съ които пакъ съ трудъ ще се

справлява — и по този начинъ, стоящъ здраво на твърдата почва на земята, постепенно ще издига земледѣлския народъ и ще го приближава къмъ неговия върховенъ идеалъ, напълно просвѣтенъ, свободенъ и благощастietеленъ.
Любомиръ (край).

Н. П. Димитровъ (Бившъ държавенъ агонормъ) Развитieto на италианскитѣ млѣчни кооперации.

Въ нѣкои планински мѣста на сѣверна Италия, кждѣто скотовѣдството и млѣчното стопанство се явяватъ като единствени възможни форми на селскостопанска дѣйностъ, млѣчната кооперация е сжществувавала въ една съвършено примитивна форма още отъ прѣди 200—300 години, когато и дума не можело да става за нѣкакво кооперативно движение. Въ тия мѣста се получавало сравнително едно голѣмо количество млѣко, което, поради неудобнитѣ пѣтни съобщения, не могло да се изнася на пазаря и се продавало въ суровъ видъ, а трѣбвало да се прѣработва въ сирене. Болшинството стопани, обаче, особено дребнитѣ, поотдѣлно сж получавали едно ограничено количество млѣко, обработването на което самостоятелно отъ всѣки единъ се явявало твърдѣ неизгодно. Това, именно, тласнало дребнитѣ стопани къмъ обединение, което роди най-леката и най-примитивната форма на млѣчната кооперация, а отъ друга страна даде и първата издѣнка на селска кооперация.

Организацията на тая примитивна форма кооперации е твърдѣ проста. Тѣ иматъ едно ограничено поле на дѣйствие. Числото на участвуещитѣ въ кооперацията не надминава повече отъ 30 души. Сдружението не почива на никаква юридическа основа, понеже нѣма никакъвъ уставъ. Всичко почива на взаимното довѣрие на участвуещитѣ, които се познаватъ добръ помежду си.

Цѣлата сжщностъ на тая форма кооперации се состои въ призаемването поредъ на млѣкото. Обработването на млѣкото въ сирене става поредъ въ дома на всѣкой кооператоръ, който е длѣженъ да има подходяща помѣщение и всички необходими за това принадлежности. Споредъ установеното отъ ко-

операторитѣ редуване, всички кооператори даватъ за единъ день млѣкото на единъ кооператоръ, който трѣбва да го прѣработи сжщия день въ сирене. Ако даденото му количество млѣко е равно на онова, което той (кооператоръ) прѣдалъ въ прѣдидущитѣ дни, цѣлятъ еднотененъ продуктъ (сирене) отъ прѣработеното отъ него млѣко остава въ пълно негово разпорѣждане, а въ противенъ случай задържа само припадащата му се въ замѣна на прѣдаденото млѣко частъ, като остатѣка се прѣхвърля върху слѣдващия по редъ кооператоръ.

Едно значително число такива кооперации се срѣщатъ и днесъ въ нѣкои кѣтове на сѣверна Италия и, като много типични такива могатъ да се посочатъ извѣстнитѣ кооперации въ Озопо — възвишение въ сѣверната частъ на венецианската областъ. Характерното въ тоя край е, че ржководеното на селското стопанство е прѣдоставено на женитѣ, понеже мъжетѣ странствуватъ за печалби другадѣ, а слѣдователно и ржководството на кооперациитѣ се извършва сжщо отъ женитѣ.

При Озопскитѣ кооперации традицията се явява единственото условие на тѣхната устойчивостъ, защото, както вече се помѣна, при тѣхъ не сжществува никаква юридическа основа. Цѣлата имъ организация поразява съ своята патриархална простота.

Приемането на членки въ кооперацията става много просто: желающата заявява на най-влиятелнитѣ кооператорки и, слѣдъ като получи тѣхното съгласие, почва да носи млѣко на имеющитѣ редъ и така става пълноправна членка на кооперацията.

Процедурата за налагане наказания на провинилитѣ се е съвършено опростотворена: Ако нѣкоя кооператорка е станала нетърпима или по нѣкои причини нежелателна за дружеството, събира се домашниятъ свѣтъ, подъ редъ отъ най-възрастнитѣ и авторитетни членки, който произнася присѣдата. Най-високата наказателна ѣрка се явява изключването отъ кооперацията.

Въ нѣкой случай, обаче, процедурата по налагане наказания на провинилитѣ се членки е още повече опростотворена. Така напр., ако нѣкоя кооператорка си позволи да прѣдаде недоброкачествено млѣко и това се узнае, всички кооператорки реагиратъ твърдѣ своеобразно: вѣстѣта за нарушение на добритѣ обичаи на кооперацията бързо се разнася изъ цѣлото селище, и разгнѣвенитѣ кооператорки изразяватъ своя протестъ чрѣзъ обща демонстрация,

устроена прѣдъ кжщата на провинилата се, слѣдъ което послѣдната се счита изключена. Така изключената трудно може да постѣпи въ нѣкое друго дружество. Такива случаи, обаче, на нарушение кооперативнитѣ традиции сѣ извънредно рѣдки, защото участниците твърдѣ добрѣ схващатъ изгодитѣ отъ кооперацията.

Що се касае до смѣтководството на кооперацията, то е тоже свършено опростотворено. Всѣка кооператорка води двѣ вѣдомости: въ една се вписва кога, на кого и колко млѣко е прѣддено, а въ втората — кога, отъ кого и колко млѣко е получено отъ нея. Въ края на всѣка седмица се приключва смѣтката.

Тази примитивна форма на млѣчни кооперации прѣдставлява по отношение, едноличната обработка на млѣкото и за в с т и н и прѣимущества. Тукъ всѣкой кооператоръ вмѣсто да работи всѣкой денъ, работи само когато настѣпи неговия редъ и икономисва по такъв начинъ врѣме и много отъ свързанитѣ по прѣработката материали.

Що се касае, обаче, до недостаткитѣ на таква една организация, може да се каже нѣщо повече. Прѣди всичко, погледнато формално, тя кооперации не почиватъ на никаква юридическа основа, слѣдователно не могатъ да прѣдставляватъ твърдѣ устойчивъ типъ организация и като така, при тѣхъ не могатъ да се прѣдприематъ никакви сериозни подобрѣния. Отъ техническа точка зрѣние биятъ на очи голѣмитѣ непроизводителни разходи за инструменти и потрѣби, които всѣкой кооператоръ е длъженъ да притежава за обработване на млѣкото. Приложената техника въ обработката на млѣкото при тоя типъ кооперации стои сѣщо на твърдѣ ниско стѣпало, защото отдѣлнитѣ стопанинѣ, обикновенно дребенъ земледѣлецъ, е въ невъзможност да се възползва отъ новата млѣкарска техника и за това сѣщо качеството на получения продуктъ е долно. Като недостатъкъ на тоя типъ млѣчни кооперации трѣбва да се посочи още единичната продажба на продуктитѣ, при която дребниятъ стопанинъ губи врѣме и бива често лѣганъ въ цѣнитѣ.

Всички горѣизтъкнати недостатѣци на описания типъ млѣчни кооперации сѣ станали причина послѣднитѣ да прѣминатъ въ по-свършенни и рационални форми на организация, като само едно незначително число отъ първитѣ се запазило въ глухитѣ планински мѣста на италиянскитѣ прѣдалпи.

(Продължава).

Д-ръ Тюлевъ
(Окржж. ветеринаренъ лѣкаръ).

Дуринъ

(Сифилисъ по еднокопитнитѣ животни.)

Болезьта е съ клинически характеръ и кадъръ венерическа.

Тя е отъ заразително естество и много ядовита. Отъ нея страдатъ всички мъжки и женски животни отъ рода на еднокопитнитѣ (коња, катѣра и магарето) и се прѣдава взаимно чрезъ съвкупление.

Болезьта поради характера си, е единъ истински бичъ за коневѣдцитѣ и коневѣдното дѣло изобщо въ страната, кждѣто тя би вземала по-широки разпространения. Отъ нея може да се унищожаватъ цѣли конезаводи и да причини голѣма стопанствена щета, понеже заболѣлитѣ веднажъ отъ нея животни ставатъ негодни за разплодъ — десетки кобили и жребци въ послѣдствие умираатъ. Жребцитѣ, макаръ наврѣме да се константиратъ такива и послѣ скопятъ, биватъ негодни и за работа, тѣй като въ тѣхъ болезьта прогресивно се развива, изтощава организма и тѣ умиратъ. Ето защо на тая болезь трѣбва да се обърне отъ населението (коневѣдцитѣ) най-голѣмо внимание и борбата противъ нея за ограничаването и прѣкратяването ѝ наврѣме, трѣбва да бѣде сериозна и най-ефикасна.

Казаната болезь въ България се прѣнесе по два начина: 1) чрезъ импортирането (внасянето) отъ държавата на жрѣбци и кобили отъ странство за нуждитѣ на конезаводитѣ; — чрезъ ония закупени отъ Военното Министерство — ремонтъ, които се раздадоха на населението въ условна собственост и 2) съ ония жрѣбци и кобили, закупени отъ самото население, произходящи изъ Бесарабия, Молдова и сѣверна Добруджа.

Въ ромжнска Добруджа, а най-вече въ района на Кюстендженския Държ. складъ на жребци, болезьта върлува поотдавна врѣме, кждѣто тя нанесе както на държавата, така и на частното коневѣдство, голѣма загуба.

Въ окржга болезьта за първи пътъ се констатира върху ограничено число държавни жребци, у едни съ зараза, произходяща отъ конезавода, а у други отъ мѣстнитѣ кобили на населението. Въ послѣдствие жжщата бѣ констатирана и върху известни жрѣбци на частнитѣ стопани въ Балчишка и Добричка околии, които жрѣбци и нѣкои кобили бѣха прѣкарани тоже отъ Добруджата. По

настоящемъ, понеже има заразенъ единъ държавенъ жрѣбецъ, който прѣзъ изтеклата пролѣтъ бѣ поставенъ на слѣчна станция въ гр. Варна, дошелъ отъ конезавода съвършено здравъ и заболялъ, къмъ края на сезона, тоя случай дава да се заподозре какво, че болезьта наново се е появила между частнитѣ кобили, а особено, между ония прѣкарани масово отъ казаната Добруджа, за което намирамъ за нужно да дамъ

Описание на болезьта.

Отъ начало болезьта се явява по половитѣ органи съ слѣднитѣ признаци. У жребцитѣ първоначално отичатъ кесията, яйцата и самия членъ; около отвѣрстието на пикочния каналъ и по самия членъ се развиватъ червеникави пришки, които послѣ бързо се разкъсватъ и се прѣобращатъ въ язви.

У кобилитѣ бърнитѣ на цѣпката отичатъ, слизистата имъ ципа и оная на влаглището покриватъ съ сжщитѣ пришки въ голѣмо количество и съ гнойна материя. Отокътъ на цѣпката въ нѣкои случаи се провлача по кълкитѣ и достига дори до вимето.

Слѣдъ известно врѣме отъ появата на болезьта, заразява се кръвьта; по тѣлото на болното животно почватъ да се явяватъ отоци съ кръгли форми, кждѣто козината се надига. Слѣдъ 3—4 дни тия отоци се изгубватъ отъ първото си мѣсто, за да се явятъ по други части на тѣлото.

У жрѣбцитѣ понѣкога отъ ка на пловия органъ се разпространява подъ корема до прѣдъ гърдитѣ; въ такъв случай болнитѣ жрѣбци мѣчно се движатъ. Прѣзъ всичкото врѣме, до като се развива болезьта, болнитѣ животни се иматъ още охота за ядение, ала жрѣбцитѣ скачатъ кобилитѣ неохотно, защото кръстеца ослабва, става болезненъ; заблѣзва се параличъ (Урама или Кенке) на задната частъ на тѣлото. Такъвъ параличъ се заблѣзва и на главата: ухото, око и бърнитѣ, само отъ едната страна. Къмъ края на болезьта животното става тѣлесно слабосилно, изтощено, никакъ не се поправя и въ послѣдствие пада, не може повече да се дигне и умира. У кобилитѣ най-важния признакъ е помѣтането и подържането на гнойното изтечение отъ матката.

Въ едно стопанство, кждѣто болезьта се е вмъкнала незаблѣзано, се появява наведнажъ върху по-голѣмъ брой животни — едни отъ кобилитѣ зачестяватъ помѣтанята, други мѣчно се заплодяватъ, здравитѣ жрѣбци слѣдъ направена скачка на заразна вече кобила незакъсняватъ слѣдъ нѣколко дни да заболѣятъ.

Прѣдъ видъ на това, че „Дуринъ“ е заразителна и неизлѣчима болезь, и отъ друга страна, както се спомена по-горѣ, че е опасенъ бичъ за всѣки коневѣдецъ, особено въ селското стопан-

ство, то всѣки стопанинъ трѣбва своеврѣменно да вземе долуизброенитѣ мѣрки.

Санитарно-ветеринарно-полицейски мѣрки:

1) Всѣки, който купи жрѣбецъ или кобила, а най-вече съ заводска цѣль, трѣбва безусловно да узнае прѣдварително произхождението и здравията на купения разплодникъ, като едновременно го закара на ветеринаренъ лѣкаръ за прѣгледъ; жрѣбци и кобили съ болезненни измѣнения на половитѣ органи да не се купуватъ, трѣбва осторожностъ и внимание по врѣме на покупка на такива особено прѣкарани изъ втрѣшностъ на Румания, или пъкъ отъ неизвѣстно произхождение.

2) Всѣки, който заблѣжи у разплодния си добитѣкъ признаци на тази болезь: отоци, пришки по члена на жрѣбеца, гнойно течение отъ цѣпката на кобилитѣ, рани по цѣпката и вимето и пр., трѣбва веднага да заяви на ветеринарната власть, за да се прѣгледатъ болнитѣ животни.

Веднажъ констатирана болезьта, жрѣбеца трѣбва да се скопи, а ако е пъкъ кобила, трѣбва да се застрѣля. Въ послѣдния случай стопанина получава обезщетение отъ фонда на еризотиитѣ.

3) Кобили, които носятъ дамга „Д“ на лѣвата кълка, да се считатъ болни или подозрени отъ болезьта Дуринъ и като такива да не се купуватъ. Такива трѣбва да се прѣдаватъ на властьта, за да се изслѣдва тѣхното произхождение и здравие.

Какво става по свѣта.

Сръбскитѣ кабинетъ, поради неблагоприятния резултатъ за него отъ изборитѣ, подалъ е оставка.

Въ Ромжния се очаква Таке Ионеску да излѣзе въ оставка, понеже по-нататъкъ не ще е било възможно да сътрудничи въ кабинета на Авареску.

Видниятъ английски общественикъ Баучеръ и тоя пътъ излѣзълъ съ писмо въ в. „Обсерверъ“, въ което казва, че трѣба да се поправи сторената грѣшка въ Парижъ съ България, която сега трѣба да получи Кавала, което ще бѣде въ интереса на Англия и България.

Добруджанскитѣ първенци отъ разнитѣ народности подали до правителството на Авареску петиция (молба) за подобряване режима въ Добруджа.

Гърция. Допитването до народа въ Гърция съ голѣмо болшинство е въ полза на кралъ Константинъ да заеме прѣстола. Допитването станало безъ инциденти.

Печат. „Просвѣщение“ Варна.

Министръ прѣдседателтъ Стамболийски пристигналъ на 28-и м. м. въ Брюкселъ (Белгия).

Г-нъ м-ръ прѣдседателтъ Стамболийски ще направи дълго пътуване изъ индустриалнитѣ центрове на Белгия и щѣлъ да се завърне къмъ 25 т. м.

Какво става у насъ.

Съ заповѣдъ № 1378, на мѣстото на прѣмѣстения градоначалникъ Д. Даскаловъ, назначена се нашия съюзенъ другаръ Георги Стояновъ, който до сега заемаше длъжността Окръженъ Акцизенъ Началникъ. Пожелаваме на нашия съюзенъ другаръ въ новата му длъжностъ градоначалникъ пълненъ успѣхъ и достойно оправдание възложеното му довѣрие.

Въ Варненското пристанище пристигнаха френскитѣ параходъ „Алучи Деронъ“ съ 700 тона желѣзария, Италиянскитѣ „Леополдъ“ съ 80 тона колониалъ и „България“ съ 65 тона колониалъ.

Министерскитѣ свѣтъ рѣшилъ да се внесе въ Народното събрание законодателно прѣдложение за одобряване на сключеното чешко-българско врѣменно търговско споразумѣние.

Дирекцията на пошитѣ и телеграфитѣ е наредила, съгласно новия бюджетъ, максималния размѣръ върху пощенскитѣ пратки да се увеличи на 5,000 лв. за окръжж. и окол. станции и 1000 лв. за селскитѣ станции.

М-вото на земледѣлието и държавнитѣ имоти открива на 15 т. м. специаленъ двегодишенъ лѣсовѣдски курсъ за младежи съ завършено срднѣно образование, при техническото срднѣно държавно училище въ София. Записванията ще траятъ до 10 този мѣсець. Приематъ се свършилитѣ гимназия, военно училищѣ, срднѣно земледѣлко училищѣ въ Садово, Образцовъ чифликъ въ Плевенъ. Подробности при дирекцията на училището бул. „Дондуковъ“ 47.

Основаната нова агенция на консорциума отъ синдикатитѣ въ района на варненското пристанище, отъ 19-и ноември е открита и е започнала да приема жито, ечемикъ и ржжъ. Съ окръжна телеграма дирекцията на Консорциума е наредила за тамъ да се отправятъ хранитѣ отъ сѣверна България, като на продавачитѣ се одобрява разликата отъ платеното въ повече навло.

Свобода на мѣлницитѣ. Излѣзла е заповѣдъ по Дирекцията за С. Г. О. П., съ която се дава пълна свобода на мѣлницитѣ занарѣдъ да взематъ уемъ съобразно съ мѣстнитѣ условия и обичаи.

Изплащайте си абонамента.

Облагоредени американски лози и цсми
собственно производство

отъ всички Варненски грозда
се намиратъ за проданъ на най-износни цѣни при

Константинъ Панайотовъ

улица „Франга“ № 19 — Варна.

Илия Тодоровъ

бившъ сждия слѣдователъ и прокуроръ сега
адвокатъ въ гр. Провадия.
съобщава на интересующитѣ се, че може да защищава
дѣла прѣдъ всички сждилища въ Царството.
Доказано бѣднитѣ защищава безплатно. 1-5.